pea ärra, et üks pissukene tallo lehm igga pääw omma 10 ja ennam topi pima annab.

Poegib lehm, siis anna esstimesed päwad 3 toop liinase jahho ja muud haggana purro soja weega, ja pärrast kaera- ja odra-jahho, siis annab lehm rohkeste pima.

Kui wassikas 3 ehk 4 näddalat al immeb, siis ei anna se lehm eddespiddi mitte nenda paljo pima kui siis, kui ta agga ühhe näddala al immenud; issearranis sandi sõma jures.

Sedda juhtub ka, et monni lehm ka suust ei lüpsa, se on, et jahhud temmale suresi ei mõeo ja se tulleb sest, et lehm wassikalt waesel wisil kaswatud.

Kes häid lehmi tahhab sada, se peab jubba wassika eest hoolt kandma. Kui wassikas 4, weel parrem 6 näddalat, rõõska pima sanud, siis woib jubba mahhakoritud pima ja kaera ehk odra jahho leent anda, ja wimaks paljast sui wilja jahho leent ja penikstid heino, kunni ta aastaseks saab.

Need kes omma wassikad kohhe jahho weega ni kaua jootwad, kui nad lautas on ja siis koplite ehk heinamade peale lassewad, palja rohho ja wihma wee warrale jätwad, nende wassikate pead kaswawad üksti, agga kerre jäeb keige sui läbbi nenda sureks kui ta sündides olli. Nisuggusest lomast ei tulle pima andjat lehma, sest temma pima soned ei kaswa wälja, waid jäwad penikessecks kui juukse karwad.

Mis sest paljo pikka jutto,
Wõtta, anna jahho rutto,
Et so lomad aegsast kandwad
Rohkest pima, wõid andwad.

Toida wassikast ja wänna,
Te tõeks wanna sõnna:
Lehm siis lüpsab pima suust,
Kui ta rammus lihhast, luust.

Jutto jätkud.

Hina rikis on se seadus, et kui kegi teisele rahha laenab ja wõlglane sedda ei tahha ehk ei jõua maksa, siis ei tohhi rahha andja kaebada. Kaebab temma, siis saab temma kep-